Redactiunea, Administratiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 145. Braşovŭ, Duminecă 3 (15) Iulie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe treĭ lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe treĭ lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 2 Iulie st. v. 1888.

Ḑilele de erĭ şi de alaltăerĭ au fostŭ de rĕu augurŭ pentru Boulanger şi partisanii sĕi.

Joi generalulŭ Boulanger s'a presentatŭ a doua óră în camera francesă. Deja apariţiunea lui a datŭ nascere unui sgomotŭ asurḑitorŭ, care ajunse la culme când a începutŭ a vorbi cerêndŭ sĕ se disolve camera.

Camera, ḑise Boulanger — e aḑĭ compusă numai din fracţiunĭ neputinciόse şi de aceea trebue disolvată; camera nu are decâtŭ maiorităţĭ din casŭ în casŭ şi programe negative, ea nu mai are persóne capabile de a forma ministeriulŭ. O asemenea stare de lucrurĭ nu mai póte dura 15 lunĭ fără sĕ pericliteze republica.

„In numele unuĭ jumĕtate milionŭ de alegĕtorĭ“, esclamă Boulanger, „propunŭ disolvarea camerei. Mĭ-am făcutŭ datoria şi este acum la rêndulŭ d-vóstrĕ sĕ vi-o facețĭ“.

Vorbirea generalului Boulanger a fost întreruptă de dese strigărĭ ironice din partea republicanilorŭ. Ministrulŭ-preşedinte Floquet i-a rĕspunsŭ îndată. Elŭ ḑise între altele, că maioritatea generalului Boulanger nu e numai o maioritate din „casŭ în casŭ,“ ci una mai solidă, căcĭ ea se află tótă pe băncile dreptei, adecă ale monarchiştilorŭ.

Aserţiunea acésta a fostŭ urmată de unŭ sgomotŭ mare de pe băncile dreptei şi de nisce scene turbulente.

„Ai lovitŭ în faţă adevĕrulŭ“ strigă unulŭ din drépta, ér altulŭ adause: „Apelaţĭ la ţéră décă avețĭ curagiu!“ Ministrulŭ-preşedinte Floquet abia putŭ continua vorbirea sa.

Intorcêndu-se spre generalulŭ Boulanger ḑise Floquet: „Nu te sfiescĭ de a defăima camera şi de a ataca pe republicanĭ. Nu te-am recunoscutŭ niciodată ca alŭ nostru. Celŭ mai moderatŭ dintre noi a făcutŭ mai marĭ servicii Republicei, decâtŭ poţĭ d-ta sĕ-i facĭ rĕu. Nu sciu ce dictatură credĭ d-ta a-o posede. Vorbescĭ de disolvare. Da, se pregătesce o disolvare, dér acésta este disolvarea partidei d-tale. Republicanii nu'ţĭ vorŭ mai urma căci acum ai numai aplausele dreptei. Succesulŭ d-tale s'a finitŭ. In ḑiua când vomŭ serba serbătórea revoluţiei, de care ai vorbitŭ, dér pe care nu o pricepĭ, nu va fi glorificatŭ unŭ bărbatŭ. care vine înaintea representanţei naţionale numai spre a o defăima, ci se va glorifica marea ideă a suveranităţii naţionale prin corpurile legiuitóre.“

In urma acestei apostrofărĭ generalulŭ Boulanger perḑêndu-şĭ cumpĕtulŭ ḑise, că ministrulŭ Floquet a vorbitŭ ca unŭ „ajutorŭ de dascălŭ rĕu crescutŭ“ şi strigă, că Floquet a „minţitŭ cu neruşinare“.

In urma acésta s'a cerutŭ censura contra lui Boulanger, care iritatŭ s'a urcatŭ pe tribună şi a ḑisŭ: „După ce mi s'a luatŭ libertatea cuventului, apelezŭ la ţéră şi 'mĭ dau demisiunea ca deputatŭ.“ Apoi s'a depărtatŭ.

Camera a pronunţatŭ censura în contra lui Boulanger, care precum s'a doveditŭ era dinainte hotărîtŭ aşĭ depune mandatulŭ.

Schimbările de cuvinte între Floquet şi Boulanger au mai avutŭ încă o urmare fatală pentru celŭ din urmă, căcĭ dândŭ nascere unui duelŭ între ei, acesta s'a terminatŭ prin rănirea gravă a lui Boulanger.

Scenele petrecute în camera francesă ne arată marĭ desbinărĭ şi neînţelegerĭ între partidele francese. Acéstă apariţiune e fatală pentru Francia — dér şi mai fatală este ea pentru idea libertăţii popórelorŭ, căcĭ ori-cum amŭ judeca lucrurile, trebue sĕ recunóscemŭ că adevĕrata libertate politică şi naţională a rĕsăritŭ pe pămêntulŭ Franciei.

Alianţa ruso-germană şi detronarea prinţului Koburg.

Joi nóptea, Sir Whit, ambasadorulŭ Angliei la Constantinopolŭ, a trecutŭ prin gara de Nordŭ dela Bucurescĭ venindŭ din Londra spre a se întórce la postulŭ sĕu. Plecatŭ acum câte-va sĕptĕmânĭ din Constantinopole în virtutea unui concediu, de două lunĭ, d-sa a fostŭ nevoitŭ, în urma unui ordinŭ alŭ guvernului sĕu, sĕ se întórcă grabnicŭ la post. O depeşă datată din Viena, anunţă d-lui Lascelles trecerea lui Sir Whit prin gara din Bucurescĭ, cu *Express-Orient*. Inscinţatŭ la Sinaia, d-lŭ Lascelles a mersŭ directŭ la gara de Nordŭ, unde a aşteptatŭ pe colegulŭ sĕu. Imediatŭ după sosirea trenului, Sir Whit s'a închisŭ într'o cabină unde a statŭ cu d-lŭ Lascelles aprópe două óre. *„Epoca,“* înscinţată, a rugatŭ pe unulŭ din amicii ei sĕ mérgă la gară şi sĕ aibă o întrevedere cu Sir Whit.

Ministrulŭ Angliei a spusŭ următórele:

„Aveam unŭ concediu de două lunĭ şi 'mĭ regulasemŭ astfelŭ afacerile, ca sĕ mĕ potŭ opri optŭ ḑile în Bucurescĭ, unde am mulţĭ prietinĭ, şi unde am lăsatŭ suvenirile cele mai bune.

Doreamŭ sĕ-mĭ mai aducŭ aminte de timpurile trecute; însĕ unŭ ordinŭ alŭ *Foreing-Officiului* m'a silitŭ sĕ mĕ reîntorcŭ în grabă la postulŭ meu.

Vĕ potŭ spune, că noua alianţă ruso-germană, după date şi informaţiunĭ positive, este pusă pe nisce base fórte puternice.

Acéstă alianţă se póte considera ca împlinită.

Călĕtoria Impĕratului Wilhelm II la St. Petersburgŭ nu are de scopŭ decât ratificarea alianţei.“

Acestea suntŭ mărturisirile lui Sir Whit.

Pe de altă parte, o persónă care locuesce în Viena şi care e în posiţiă de a şci ce se petrece în cercurile diplomatice, scrie „Epocei“ următórele: „Aicĭ circulă sgomotulŭ, că în privinţa cestiunei Bulgariei unŭ acordŭ comunŭ s'a stabilitŭ între Germania şi Rusia pentru *detronarea şi isgonirea prinţului de Coburg*. O acţiune comună în acestŭ sensŭ este iminentă“.

Sĕ ne aşteptămŭ dér în curêndŭ la grave evenimente.

*

S-tŭ Petersburgŭ. „Gazeta de Moscva“ vorbindŭ de apropiata sosire a lui Wilhelm alŭ II, ḑice că Germania va găsi pe Rusia mulţumită de a primi asigurărĭ pacînice şi dispusă a împăca diferenţele, a uita neînţelegerile trecute, a evita cele din viitorŭ; ea este fericită d'a puté coopera la menţinerea păcii generale, dér firmŭ decisă sĕ persiste în politica sa independentă, care garantézĕ echilibrulŭ Europei, şi sĕ nu sacrifice nimicŭ din interesele sale din Orientŭ.

Anglia şi întrevederea din Petersburgŭ.

A făcutŭ o neplăcută impresiune în cercurile engleze, că de Marea Britanică se vorbesce aşa de puţinŭ şi mai că nu se ia în sémă când e vorba de alianţa dintre împĕrăţiĭ, n'a fostŭ ameninţată nicĭ chiar în discursulŭ tronului germanŭ. Cu privire la acésta scrie „Morning-Post“ între altele:

„Anglia nu este o putere, căreia sĕ nu 'i se dea atenţiune, când e vorba de raporturile marilorŭ puterĭ europene. Din contră, pănă când ea urméză politica lui Beaconsfield, Anglia mai multŭ póte influinţa asupra acestorŭ raporturĭ, decâtŭ orĭ care altă putere din Europa.“

„Nu se póte nega, că modulŭ cum Anglia multŭ timpŭ a purtatŭ politica sa esternă, a făcutŭ pe alte state sĕ nu înţelégă avantagele ce le-arŭ puté da ea ca aliatŭ. Dér neîncrederea în politica esternă deja nicĭ la noi nu mai esistă.

„Presupunerea, că Anglia fără nicĭ unŭ pĕcatŭ se póte desconsidera, din causă că nu s'a schimbatŭ într'o mare tabĕră, e o absurditate; 30,000 de oştaşĭ românĭ au hotărîtŭ sórtea rĕsboiului dela Pleva.“

„Din părţĭ militare competente s'a făcutŭ provocare şi la împrejurarea, câtŭ folosŭ ar puté aduce marina englesă Germaniei şi aliaţilorŭ sei în casulŭ unui rĕsboiu generalŭ. Décă ar asigura chiar numai litoralulŭ italianŭ, şi în casulŭ acesta pe 300,000 de ostaşĭ italianĭ i-ar pune în posibilitate de-a lua ofensiva şi ar da Germaniei posibilitatea de-a aplica cu 200,000 de ómenĭ mai multŭ la graniţele orientale.“

„Nu este scopulŭ nostru a enumera şi mai departe aceste probabilităţĭ. Nicĭdecum însĕ nu credemŭ a fi la loculŭ sĕu, ca Englesii sĕ se lase a fi lovițĭ în onórea lorŭ prin atacurile ce le îndreptă asupră-le pressa continentală.“

SCIRILE ḐILEI.

In 9 Iulie c. s'a ţinutŭ în Budapesta *o conferenţă a profesorilorŭ dela şcólele medii comunale şi confesionale din ţéră* cu scopulŭ de a se consulta asupra mijlócelorŭ de îmbunĕtăţire a sorţii profesorilorŭ. Puţinĭ membri s'au presentatŭ la acéstă conferenţă. S'a luatŭ hotărîrea, ca sĕ se trimită din partea conferenţei unŭ memorandŭ la adresa dietei şi a ministrului de instrucţiune publică, prin care sĕ se céră punerea în vigóre a legei promise şi puse deja în vedere cu privire la *pensionarea profesorilorŭ* dela şcólele confesionale şi comunale. Conferenţa constată necesitatea de a se statori pentru numiţii profesorĭ o léfă minimă de 1150 fl., precum au şi profesorii salarisaţĭ dela statŭ şi în legătură cu acésta sĕ se ia disposiţiunĭ pentru îmulţirea lefei la câte 5 anĭ de serviţiu. Pe lângă acestea conferenţa a hotărîtŭ, ca prin intervenirea ministrului instrucţiunei publice, sĕ se céră dela ministrulŭ de comunicaţiune favórea de liberŭ percursŭ pe căile ferate ungare pentru numiţii profesorĭ. — Pre câtŭ scimŭ profesorii dela şcólele medie române n'au luatŭ parte la acéstă conferenţă.

***

Pertractarea de *comassare* în *Feldióra*, fixată pe Joia trecută, s'a ţinutŭ făr' de nicĭ o piedecă. Sĕtenii de astădată au străluciţŭ prin absenţa lorŭ. Comisia judecătorêscă rĕmase aprópe singură.

***

Cetimŭ în „Kolozsvár“: *„George Moşnégă*, notarulŭ cercului Ulieşului de Câmpia, s'a retrasŭ din postulŭ sĕu. Ar fi de doritŭ, ca în acestŭ cercŭ valahŭ sĕ se alégă unŭ *notarŭ maghiarŭ energicŭ*, care sĕ aibă o misiune ponderósă din punctŭ de vedere naţionalŭ şi culturalŭ“. — Atragemŭ atenţiunea Românilorŭ alegĕtorĭ din acelŭ cercŭ asupra acestorŭ vorbe; sĕ bage bine de sémă cui îşĭ vorŭ da voturile, cu ocasiunea viitórei alegerĭ de notarŭ.

***

Studenţii ungurĭ dela universitatea din Cluşiu, carĭ au luatŭ parte la jubileulŭ de 800 de anĭ alŭ şcólei din Bologna, au visitatŭ şi pe *Ludovicŭ Kossuth* în villa sa dela Turinŭ. Acesta i-a primitŭ fórte amicabilŭ şi i-a chiămatŭ şi la mésă. Studenţii din Cluşiu au rĕmasŭ încântaţĭ de „marele Maghiarŭ“.

***

In România orĭ-ce industriă naţională începută merge cu paşĭ repeḑĭ spre perfecţiune, scrie „Cooperatorulŭ Român.“ De câtva timpŭ numai diferite ramurĭ de industrie au începutŭ a nasce şi aci în Brăila, şi unele, precum fabricarea chingelorŭ de cânepă, cu deosebire cele din atelierele D-lorŭ I. Boantă şi N. Banŭ, au ajunsŭ la unŭ astfelŭ de gradŭ de perfecţiune, în câtŭ nu numai că rivaliséză cu chingile lucrate în străinătate, dér le şi întrece cu mult.

***

Cetimŭ în „Românulŭ“ din Bucuresci: „Comisiunea însărcinată cu studiarea cestiunei școlelorŭ comunale a cerutŭ în raportulŭ sĕu clădirea *a optă școlĭ comunale* și *una comercială*. Tóte aceste școlĭ vorŭ fi clădite după celŭ mai nou și mai igienicŭ planŭ: spațióse, cu ferestre marĭ, sălĭ de recepțiune, locŭ de gimnastică etc., tóte de modelŭ. Mai alesŭ școla comercială va fi clădită cu atențiune și artă“.

***

In ḍiua de 28 Iulie st. n. se vorŭ estrada *bilete de călĕtorie până la Budapesta* pentru mersŭ și întorsŭ cu taxă de 50% dela tóte stațiunile călei ferate aflătóre pe liniile Clușŭ-Brașovŭ, Ghirișŭ-Turda, Cucerdea-Têrgulŭ-Mureșului, Teușŭ-Alba-Iulia și Copșa mică-Sibiiu. Biletele vorŭ fi valabile pentru 14 ḍile. La reîntórcere se póte călĕtori cu aceste bilete și pe trenulŭ acceleratŭ, avêndŭ a se plăti diferența de taxă între trenulŭ de persóne și acceleratŭ.

Din comitate.

Rapórtele comitetelorŭ administrative pe luna lui Iunie.

Comitatulŭ Albei de josŭ. Comitetulŭ șĭ-a ținutŭ adunarea în 11 Iulie sub presidiulŭ fișpanului br. Colomanŭ Kemeny.

Viceșpanulŭ raportéză, că deja este gata planulŭ pentru clădirea unei marĭ cărsărmĭ militare în Abrudŭ. Casarma va costa numai în ceea ce privesce edificiulŭ 140,000 fl.

Comitetulŭ a luatŭ cu mare bucuriă la cunoscință, că restanțele de dare, carĭ în acestŭ comitatŭ urcă la colosala sumă de 800,000 fl., au începutŭ sĕ scadă, așa că cu finea lui Iunie au rĕmasŭ restanță *numai* 759,399 fl. 61½ cr. Abună-sémă că numai unui zelŭ escepționalŭ din partea *esecutorilorŭ* este a se datori acestŭ scăḍĕmêntŭ considerabilŭ alŭ restanțelorŭ de dare. Cu tóte acestea pe lângă restanța de 759,399 fl. 61½ cr. dare directă, comitatulŭ mai datoresce și o altă restanță de 49,206 fl. 48 cr. dare militară.

Inspectorulŭ de școle Gaspar János „își împlinesce cu multă sîrguință chiămarea sa, elŭ este de față pretutindenea, chiar și în cele mai depărtate locurĭ, unde póte sĕ aducă serviții învĕțămêntului și maghiarismului.“

Starea sanitară a locuitorilorŭ a fostŭ mai avantagiósă ca în luna lui Maiu. S'au bolnăvitŭ de difterită în luna Iulie: în Aiudŭ 8, au muritŭ 5; în Găbudŭ 8, au muritŭ 3; în Alba-Iulia 2, au muritŭ amêndoi. De trăsnetŭ au fostŭ lovite 3 persóne, sinuciderĭ s'au întêmplatŭ 2.

Intêmplărĭ diferite.

Loviți de fulgerŭ; mórte subită. Ni se comunică din comitatulŭ Sĕlagiului următórele: „In Gurăslĕulŭ ungurescŭ 2 ómenĭ, reîntorcêndu-se dela câmpŭ acasă, au fostŭ loviți de fulgerŭ, murindŭ imediatŭ. — Lazar Antoniu, comerciant în Șimleulŭ Silvaniei, a reposatŭ prin mórte subită.“ — A. B.

Vêrfulŭ Lerescului (munții Făgărașului), în 1. (13) Iuliu 1888.

Marcarea liniei de frontieră între Ungaria și România pe crésta „Petrii Craiului“, unŭ buchetŭ de rose de Alpĭ și continuarea marcărei la Tămașiulŭ mare.

In urma tractatului încheiatŭ s'a decisŭ, ca linia de frontieră între Austro-Ungaria și România sĕ se reguleze și marcheze la fața locului prin ridicarea de stêlpĭ și movile de hotarnicia la marginea teritoriului respectivelorŭ state interesate.

Spre efectuirea acestei lucrărĭ s'a instituitŭ, precum scimŭ, o comisiune internațională cu 8 secțiunĭ. In teritoriulŭ comitatului Făgărașului funcționéză spre acestŭ scopŭ secțiunea a IV, care șĭ-a începutŭ lucrarea sa în 15 Iunie a. c. în pasulŭ Branului „La Cruce“ în punctulŭ din Drumulŭ față de vama română dela Giuvala. Continuându-șĭ lucrările, comisiunea în 29 Iunie a ajunsŭ la muntele Vlădușca dela pólele „Petrei Craiului.“

Pétra Craiului, situată între comuna Zĕrnescĭ și comunele Branului, are o înălțime de 2241 metri și forméză unŭ colosŭ de stâncă de sine stătătorŭ, între muntele Buceciu și munții Făgărașiu, estinḍêndu-se în direcțiune dela Nordŭ spre Sudŭ către România dela Zĕrnescĭ până la comuna Rucăru în România. O formațiune proprie și unică în felulŭ sĕu are Pétra craiului, ceea ce prea bine o caracteriséză și numirea de Pétra Craiului, căcĭ privită și de josŭ și de susŭ este majestósă, este impunĕtóre. Nu este munte, ci este adevĕratŭ o pétră colosală; unŭ lanț de stâncĭ înșirate strînsŭ una lângă alta, carĭ înălțându-șĭ mândru fruntea până la mărimea arĕtată mai susŭ, la raḍele sórelui și cu deosebire la lumina lunei, oferă privitorului unŭ aspectŭ pomposŭ îmfrumsețatŭ de lumina argintie sclipitóre, ce o rĕsfrâng maestósele stâncĭ ale Petrei Craiului.

Dela punctul din Vlădușca linia de frontieră se ridică spre Vestŭ pe cóstele Petrei Craiului până la înălțimea dela piramida unde este punctul trigonometric cu stêlpul de frontieră Nr. 201 și de aci duce peste ascuțita crésta a Petrei Craiului pe désupra primejdióselorŭ prăpăstii 'în direcțiunea sudică până la punctulŭ 202 sub care la piciorulŭ Petrei Craiului în prăpastia de josŭ spre Vestŭ se légă verdele piscŭ alŭ Tămașiului acoperitŭ de pădurĭ de bradŭ și de pășiunĭ grase de munte.

In astfeliu de mîprejurărĭ comisiunea și mulțimea de lucrătorĭ trebuincioșĭ, sciindŭ că în ḍiua următóre, în 30 Iunie, este a se marca linia de frontieră pe primejdiósa crestă a Petrei Craiului avêndŭ de a se așeḍa la piramidă în punctulŭ 201 și apoi désupra Tămașiului în punctulŭ 202 câte unŭ mare stâlpŭ de ștejarŭ anume pregătițĭ spre acestea, în astfelŭ de împrejurărĭ ḍeu toțĭ erau seriosŭ îngrijițĭ pentru efeptuirea lucrărilorŭ ce aveau se se facă în ḍiua următóre.

Pentru ca aceste grele lucrărĭ sĕ se pótă face într'o ḍi, s'a îngrijitŭ din bună vreme, ca stêlpulŭ nr. 201 sĕ se scótă la piramidă, éră celŭ cu nr. 202 la respectivulŭ punctŭ pe vêrfulŭ Petrei-Craiului dêndu-se spre acésta muncitorĭ din ajunsŭ.

In 30 Iunie diminéța pe la 10 óre, comisiunea după o călĕtoriă călare de 3 óre dela vama Branului din „La Cruce“ unde se reîntórse în ḍiua premergĕtóre, se afla în valea din muntele Vlădușca dela pólele ostice ale Petrei Craiului. Toțĭ priveau spre falniculŭ vêrfŭ și spre seriosŭ amenințătórea crestă a petrei, ér pe cóstele petrei se vedeau numeroșĭ lucrătorĭ, carĭ tăiau în direcțiunea liniei pădurea, și carĭ mai susŭ cu marĭ sforțărĭ schimbându-se în continuu unulŭ pe altulŭ duceu cei doi stêlpĭ către loculŭ destinațiunei lorŭ.

După așeḍarea stêlpului nr. 200 din vale, și după unŭ dejunŭ întăritorŭ membrii comisiunei punctŭ la 12 óre din ḍi au pornitŭ spre a se sui și a'șĭ împlini lucrarea la cele 2 puncte din crésta Petrei-Craiului.

Membrii presențĭ ai comisiunei au fostŭ din partea Ungariei domnii: protonotarŭ comitatensŭ Iónŭ Turcu, căpitanulŭ c. reg. de mapare Șiandru-inginerulŭ reg. Kovács, și prim-pretorele Branului Alecsandru Belle, ér din partea României domnii majorulŭ inspectorŭ Sĕgărcianu, căpitanulŭ de mapare Spiroiu și căpitanulŭ de dorobanțĭ Teodorŭ Ionescu.

Incă înainte de pornire locuitorii cunoscuțĭ cu posiția loculuĭ, spuneu că până la piramidă trebue de regulă 4 óre spre a nu se prea esofa călĕtorulŭ, éră dela piramidă până la punctulŭ 202 din causa grósnicelorŭ prăpăstii și formațiunea ascuțită a crestei Petrei Craiului, mai că nu va fi possibilŭ sĕ trécă nicĭ măcarŭ omulŭ fără de nicĭ o povară acestă direcțiune, și așa numai prea rarŭ âmblată de către câte unŭ anume vênĕtorŭ mai dedatŭ cu atarĭ escursiunĭ primejdióse.

Toțĭ grăbeau ca sĕ nu întârḍiă cu timpulŭ. Mai întâiu a pornitŭ căpitanulŭ c. r. Șiandru și îndată după elŭ protonotarulŭ Turcu, maiorulŭ Segărcianu și toțĭ ceilalțĭ membri. Timpulŭ era cam întunecatŭ de puțină negură sécă. Membrii comisiunei și însoțitorii lorŭ asudau toțĭ suindŭ bărbătesce, și cu tóte aceste însĕ glume mai bune și mai așa în continuu se făceau mai înveselindŭ mai îngrijindŭ când pe unulŭ când pe altulŭ.

Inaintândŭ astfelŭ pe repedele prețipișŭ alŭ petrei și peste săritórea de stâncă dela adăpostulŭ oilorŭ, căpitanulŭ Șiandru a ajunsŭ la piramidă în vêrfulŭ Petrei-Craiului în 1 oră și 50 minute, după elŭ au sositŭ și ceilalțĭ trei domnĭ și au dispusŭ așeḍarea stêlpului nr. 201.

O plóie désă și unŭ, vêntŭ subțire șuerătorŭ făcură pe cei patru domnĭ a se așeḍa sub 2 umbrele marĭ de mapare, în care timpŭ căpitanulŭ Spiroiu acolo susŭ pe crésta Petrei-Craiului ne-a omenitŭ c'unŭ veritabilŭ vinŭ de Drăgășianĭ. (Va urma.)

Zĕrnescĭ, 30 Iunie st. v.

Esamenele scólelorŭ din Zĕrnescĭ. Instrucțiunea ce se dă în scólele poporale viitorilorŭ cetățenĭ este pentru noi Românii, cu deosebire în timpulŭ de astăḍĭ de mare însemnătate. Căcĭ numai prin o adevĕrată și temeinică cultură, rĕspândită până în cea din urmă colibă țĕrănéscă, 'șĭ póte asigura poporulŭ românŭ esistența sa, și își póte pregăti un viitorŭ mai bunŭ. Er starea culturală a unui poporŭ va fi astfelŭ, după cum suntŭ scólile și învĕțătorii ce'i are și după cum aceștia sciu sĕ'șĭ împlinéscă grea dér frumósa lorŭ chemare.

Esamenele scólelorŭ din Zĕrnescĭ ne-au doveditŭ, că d-nii învĕțătorĭ de aicĭ nu numai că 'șĭ pricepŭ chemarea lorŭ, dér își și dau tótă silința a-i corĕspunde cu mare conscențiositate și cu bunŭ succesŭ. In tóte patru clasele scolarii au datŭ preste totŭ rĕspunsurĭ bune, respicate și sigure, ceea ce arată că copiii au pĕtrunsŭ materialulŭ luatŭ peste anŭ și suntŭ dedațĭ sĕ cugete. Progresulŭ făcutŭ de copii în tóte studiile a fostŭ pe deplinŭ mulțămitorŭ, cu deosebire însĕ în limba română a fostŭ preste așteptare. Era o plăcere a asculta cu ce curagiu și câtŭ de bine declamau micii Românașĭ poesii destulŭ de lungĭ și grele pentru ei. Au declamatŭ din fiecare clasă câte doi băețĭ și câte o copiliță. Unŭ școlarŭ din clasa III a declamatŭ pe „Penesŭ Curcanulŭ“ dér cu o astfelŭ de ținută voce și gesturĭ, că a pusŭ în uimire publiculŭ ascultătorŭ. Cântările tóte naționale, au fostŭ bine alese și esecutate, asemenea și scrierile, în trei limbĭ și desemnurile frumóse și fórte curate.

Suntŭ vrednicĭ de tótă lauda bravii noștri învĕțătorĭ pentru zelulŭ neobositŭ ce șĭ'lŭ punŭ în instruirea tinerelorŭ mlădițe cărora sciu sĕ le facă scóla plăcută, atrăgĕtóre și folositóre.

La esamene a asistatŭ tótă inteligința din locŭ și multŭ poporŭ. Domnulŭ protopopŭ sub a căruĭ conducere

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

CORNULŬ.

— Schiță, de *Traianŭ H. Popŭ.* —

(Fine.)

III.

Ionelŭ mâna turma în zorĭ de ḍi la pășune. Desmerdatŭ de credincioșii sĕi cânĭ, elŭ pășa a lene pe urma oilorŭ. Inaintea lui elŭ nu vedea alta, decâtŭ laculŭ cu trestia din elŭ, spumele cu crăiasa lorŭ. Pe iérbă roua se vedea sĕmĕnată cu bobĭ de argintŭ. Deplinŭ odihnitŭ își scóse fluerulŭ și cântă o doină așa de cu duioșiă. Nu făcŭ însĕ mulțĭ pașĭ, când étă sub o tufă de măceșĭ clipea la raḍele sórelui unŭ obiectŭ óre-care. Elŭ își lăsă turma la o parte și grăbi pașii dreptŭ spre tufișŭ. Și ce sĕ-ĭ védă ochii? Unŭ cornŭ frumosŭ de vênĕtóre zăcea pe érbă. Ilŭ ridică, se uită bine la elŭ și încercă sĕ strige din elŭ. Dér cornulŭ nu suna, căcĭ nu-șĭ cunoscea stăpânulŭ. Ionelŭ ilŭ viră în straiță și grăbesce după turmă.

Din tufele vecine, pe o cărare ce bate dreptŭ în gura poenei, elŭ auḍi șópte de omŭ. Cine sĕ fiă óre, își ḍicea elŭ. Bălanŭ începù a lătra. Ionelŭ îlŭ făcŭ sĕ tacă. In momentulŭ acesta étă unŭ moșnégŭ și o copilă eșițĭ din grosulŭ pădurii se'ndréptă ață către elŭ! Păstorulŭ stă uimitŭ, neputêndŭ grăi nimicŭ. Străinii, după ce se apropiă binișorŭ, dau binețe.

— Sĕ trăescĭ, moșule, rĕspunse voiniculŭ, dér cine v'aduce p'aci, pe unde nu se prea abatŭ ómenĭ?

— O, Dómne, bunulŭ meu copile; cine ne-aduce p'aci? Nĕcazulŭ și nevoia, sila și fómea.

— Așa, sunteți nĕcăjițĭ?

— Nĕcăjițĭ, nepóte, nĕcăjițĭ.

Florica, în vreme ce tatălŭ sĕu grăia cu Ionelŭ, se trage la o parte și smerită cu inima își ațințesce capulŭ în pămêntŭ ștergêndu-șĭ lacrimile cu fodorii cămășii. Păstorulŭ de dragulŭ ei încremeni. Ilŭ cuprinse mila de ea, și lăsândŭ pe moșnégulŭ, s'alătură lângă Florica, îi prinde mâna, îi netedesce bărbia și....

Bĕtrânulŭ îi privia cu dragŭ. „Ce bine ar fi — își gândia elŭ — n'am mai umbla de-a pustiulŭ“. Scia elŭ ce gândesce.

Ionelŭ se'ntórse érășĭ la bĕtrânŭ, îlŭ pofti sĕ șéḍă pe-unŭ șghiabŭ, scóse din traistă cașŭ, pâne și puțină beutură și-lŭ îmbiă cu ele. Bucurosŭ și mulțămindŭ, moșŭ Tóderŭ le primi. In vreme ce mânca bĕtrânulŭ, ochii tinerilorŭ își vorbiau așa de multe. Dér ce folosŭ, că Florica părea că-i ḍice: nu potŭ sĕ lasŭ pe bietŭ tatălŭ meu.

— Uite, Florică, ḍise moșnégulŭ, după ce sfirși mâncarea, uite, ține-mi-te Dumneḍeu, cornulŭ cu care bunicŭlŭ tĕu eșia la vênătóre. Cum a ajunsŭ elŭ aicĭ? Cine sĕ-lŭ fi străcuratŭ în mânile nepotului ăstuia?

— De giaba mĕ întrebĭ, tată, — rĕspunse copila mijindŭ de sub códa ochiului pe Ionelŭ.

De unde-lŭ ai copile?

— L'am aflatŭ écă numai câteva minute înainte de ce venirățĭ.

— Săracŭ cornulŭ tatălui meu. Ce ḍile bune erau atuncĭ! Nĭ l'a luatŭ boerulŭ la care slujam și care mĭ-a datŭ drumulŭ în lume, nu-lŭ rabde Maica sfântă, pentrucă n'am închinatŭ pe Florica pofteilorŭ lui. Scia elŭ că ce am mai scumpŭ e cornulŭ ăsta, sĕ mĭ-lŭ dai, decĭ, cu orĭce prețŭ sĕ mĭ-lŭ dai.

— Nu se póte, moșŭ Tódere. Mai curêndŭ îțĭ dau turma cu tóte ale ei și mĕ dau și pe mine, numai cornulŭ nu.“

Scia elŭ ce ḍice; bĕtrânulŭ mâhnitŭ voi sĕ plece, dér Florica îlŭ reținŭ.

— Sĕ-mĭ dai cornulŭ, cornulŭ cu orĭce prețŭ!

— Sĕ-mĭ dai pe Florica, Florica cu orĭce prețŭ!

— Sĕ faceți ce vețĭ vrea, rĕspunse Florica.

Turma într'acestea păscea din iérbă grasă și móle. Clopotele mânate de unŭ vêntŭ ușorŭ scoborau spre stână și dimpreună cu ele oile ce-'șĭ așteptau mulsórea. Turma ajunse la stână. Florica se îndrăgia cu miórele legându-le florĭ la cornițe și grumaḍĭ, ḍicêndu-șĭ „așa-mĭ legamŭ și eu, când eram ca voi nepricepută. Pân'ce venia moșnégulŭ cu păstorulŭ bănănăindŭ într'una, despre cornŭ și viéța păstorăscă, Florica merse la stână, luă două gălete, se puse în ușa strungei și începù a mulge. La sosirea lorŭ, ea îi întîmpină cu găleata plină.

Păstorulŭ uimitŭ de hărnicia ei, îndréptă pe moșnégulŭ în stână să odihnéscă nițelŭ și ia o găletă de mulsŭ. Florica îi pândia pașii și se purta cu

s'au ţinutŭ, a adresatŭ la fiecare clasă câte o vorbire potrivită, împărtăşindŭ scolarilorŭ sfaturĭ bune şi de folosŭ. După esamenŭ a urmatŭ împărţirea premiilorŭ, dăruite de dlŭ profesorŭ gim. din Braşovŭ Lazarŭ Nastase, pentru carĭ priméscă mulţămită şi pe acéstă cale.

Z.

Literatură.

„Meseriaşulŭ Românŭ", fóiă pentru învĕţătură şi petrecere, întocmită pentru meseriaşĭ şi toţĭ iubitorii de meserii. Apare în Braşovŭ de 2 orĭ pe lună, în mărime de câte o cólă şi costă pe 6 lunĭ numai 60 cr., pe 3 lunĭ 30 cr. Redactorŭ şi editorŭ: *Bartolomeiu Baiulescu.* — Nr. 13 dela 1 (13) Iulie conţine: Progresele electro-technicei. — Despre raportulŭ ce esistă între chemiă şi între artele plastice, în specialŭ între pictură (Conferinţă de Nicolae Teclu, fine.) — Principalele alliage industriale, de A. H. Stefănescu. — Istoria unui detectivŭ — Spre séră (poesiă), de Victorŭ Bilciurescu. — Povăţuirĭ şi regulĭ pentru cei carĭ se scaldă în apă rece. — Feliurite pentru meseriaşĭ. — Scirĭ economice şi industriale (Invenţiunea unui Românŭ în Parisŭ. Desvoltarea industriei în România. Convenţiunea de comerciu dintre România şi Austro-Ungaria). — Multe şi mĕrunte. (Sub rubrica acésta se cuprinde o colecţiune de scirĭ interesante). — Diverse. — Glume. — Anunţŭ.

Convocare.

Conformŭ decisiunei luate la 8 Maiu a. c., adunarea generală a Despărţĕmentului XI (Selagianŭ) alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ este convocată în comuna *Dominu pe 6 Augustŭ st. n. a. c.*

Totŭ atuncĭ şi în aceeaşĭ comună îşĭ va ţiné adunarea generală şi *Reuniunea femeilorŭ române Selagiane.*

La aceste adunărĭ generalĭ sunt învitaţĭ a participa toţĭ membrii despărţĕmêntului şi ai Reuniunei, precum şi toţĭ aceia, carĭ se interesézŭ de cultura poporului românescŭ.

Şimleu, la 5 Iuliu 1888.

Pentru presidiu:
A. Cosma,
actuariu alŭ Despărţĕmêntului şi secretariu alŭ Reuniunei femeilorŭ române selagiane.

Instrucţiunĭ pentru cei carĭ se scaldă în apă rece.

Suntemŭ tocmai în sesonulŭ băilorŭ recĭ. Étă câteva poveţe şi regulĭ pentru cei carĭ le folosescŭ:

1. Nu te scălda în apă rece (sĕ nu fie mai rece ca 14° R.) şi timpŭ prea îndelungatŭ (de regulă $^1/_4$ óră). Nu te scălda când eştĭ fórte iritatŭ, emoţionatŭ şi peste totŭ când eştĭ indispusŭ séu nu prea bine.

2. Décă te-ai constrînsŭ peste mĕsură trupesce séu sufletesce, odihnesce-te mai întâi o óră, şi apoi scaldă-te. Când plecĭ la baiă umblă încetŭ şi nu prea repede, căcĭ altfeliu inima se iritéză şi pelea asudă tare; în astfelŭ de împrejurărĭ o răcire mai intensivă a suprafeţeĭ trupuluĭ în apă de rîu séu de mare este stricăciósă. Décă ai făcutŭ un drumŭ mai lungŭ, mai cu sémă în arşiţa verii — până ai ajunsŭ la loculŭ de scăldatŭ, pune-te şi odihnesce, aştéptă câte-va minute îmbrăcat, înainte de a te arunca în apă.

3) Nu te scălda nicĭ-odată după ce ai prândţitŭ bine, mai cu sémă décă ai de gândŭ se înoţĭ în ape afunde şi sĕ nu beai înainte de baie beuturĭ spirituóse. Rîurĭ, în care nu suntŭ întocmite băi, nu le folosi la scăldatŭ, décă nu'ţĭ este cunoscutŭ curentulŭ şi gradul de temperatură alŭ apei.

4. Nu zăbovi, când te-ai desbrăcatŭ, mult în aerŭ, ci aruncă-te mai de grabă în apă rece, după ce mai întâiu ai udatŭ iute capulŭ întregŭ cu puţină apă, l'-ai stropitŭ şi fricţionatŭ puţinŭ.

5. Este periculosŭ sĕ te aruncĭ în apă din înălţimĭ marĭ şi cu capulŭ în josŭ.

6. Décă ţi se face rĕu în apă rece, eşĭ imediatŭ din baie. Décă nu scĭ sĕ înoţĭ bine nu te încumeţĭ sĕ mergĭ pré departe la locurĭ afunde, ci scaldă-te totdéuna laolaltă cu alţĭ prietinĭ, carĭ suntŭ puternicĭ şi sciu bine înota. Invéţă însĕ din copilăriă sĕ înoţĭ în diferite posiţii.

7. Nu pré esagera cu scăldatulŭ în timpŭ de véră; adecă nu te scălda într'o ḑi mai de multe orĭ ca odată.

8. După ce te-ai scăldatŭ nu te preumbla mult cu trupulŭ udŭ, mai cu sémă când suflă vêntulŭ şi e răcóre, ci uscă-te grabnicŭ frecându-te şi îmbracăte imediatŭ.

9. Este bine sĕ te preumbli după baia rece câtva timpŭ şi apoi sĕ ţĭ astêmperĭ apetitulŭ, care se desvóltă în urma băii. Nu este însĕ sănĕtosŭ sĕ te apucĭ imediatŭ după baie de lucrărĭ obositóre spirituale séu trupescĭ.

10. Odată pe sĕptĕmână spală-te bine cu săpunŭ pe tot trupulŭ séu în baie, séu décă în baie nu este permisŭ, acasă şi premenesce-te mai de multe-orĭ în timpulŭ verii, cu deosebire schimbă cămăşile şi ciorapii mai desŭ.

„Mes. Rom."

Logodnă.

Dlŭ *George Şerbănescu* din Rĕşinarŭ s'a logoditŭ cu d-ra *Zoe I. Dulgherescu* din Caracalŭ.

D-lŭ *Iuliu Munteanu* din Deva s'a logoditŭ cu d-ra *Teresia Corvinŭ* din Orăştia.

Felicitările nóstre.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Wiesbaden, 14 Iulie. Preşedintele poliţiei s'a dusŭ la Regina Natalia a Serbiei şi i-a declaratŭ că décă nu va preda de bunăvoiă pe prinţulŭ de corónă, acesta va fi dusŭ cu forţa dela ea. Prinţulŭ de corónă a fostŭ predatŭ erĭ înainte de amédḑĭ preşedintelui poliţiei, la amédḑĭ a şi plecatŭ şi aséră a sositŭ la Viena. Regina Serbiei va sosi astăḑĭ diminéţă în Viena.

Parisŭ, 14 Iulie. Duelulŭ dintre *Floquet* şi *Boulanger* s'a terminatŭ fiindŭ generalulŭ *Boulanger gravŭ rănitŭ* în partea gâtului. Scirile de aséră spunŭ, că rana generalului e fórte seriósă. Nu póte bine rĕsufla şi are marĭ durerĭ.

Parisŭ, 14 Iulie. Desvĕlirea *monumentului* lui *Gambetta* a datŭ prilegiu la nisce grandióse manifestaţiunĭ pentru republică. Mai alesŭ Floquet, care era veselŭ, a fostŭ salutatŭ cu nesfĕrşite aclamaţiunĭ.

Petersburgŭ, 14 Iulie. S'a publicatŭ unŭ *ucazŭ*, prin care se stabilesce contingentulŭ de recruţĭ pe anulŭ acesta cu 250,000 ómenĭ faţă cu 235,000 în anulŭ trecutŭ. Mai departe se' promulgă legea prin care se prelungesce durata serviciului militarŭ în armata activă şi în cea teritorială.

DIVERSE.

Urmările beţiei. Distinsulŭ medicŭ C. Lambroso constată în unŭ opŭ alŭ sĕu, că bóle din beţia părinţilorŭ se moştenesce dela părinţĭ la fii, dela fii la nepoţĭ, dela nepoţĭ la strănepoţĭ şi încă într'o mĕsură progresivă. Ca esemple la acésta se aducŭ urmatórele dovedĭ: Unŭ omŭ beţivŭ a avutŭ 5 copii, dintre aceştia 2 fii au devenitŭ beţivĭ, o fétă a devenitŭ nebună, altă fată a devenitŭ imorală; numai o fétă a rĕmasŭ sănĕtósă. Dintre 8 nepoţĭ ai beţivului unul a fostŭ bunŭ la minte, o fată a devenit prostituată, unŭ fiu a fostŭ stupidŭ, cu ameţélă şi beţivŭ, 5 fii (nepoţĭ) au avutŭ minte sănĕtósă, dér toţĭ au fostŭ lotri şi beţivĭ. Unŭ strănepotŭ a fostŭ bolnăviciosŭ, n'a trăitŭ. Din altă familiă beţivă, cu numele Junke, s'au născutŭ în restimpŭ de 75 de anĭ unŭ numĕrŭ mare de copii, nepoţĭ şi strănepoţĭ şi dintre aceştia au fostŭ şi devenitŭ: 200 dintre ei lotri şi ucigĕtorĭ; 280 au devenitŭ orbĭ de ochĭ, stupidḑĭ la minte şi cu bóla de ameţélă; 90 s'au făcutŭ fete desfrânate şi 300 au reposatŭ îndată după nascere. Resultatulŭ acestei constatărĭ este, că criminalităţile nu se nascŭ într'atâta din necrescere, câtŭ mai multŭ din bólele de minte ce le moştenescŭ copii dela părinţĭ beţivĭ.

Statistica pădurilorŭ. Ministerulŭ de agricultura francesŭ a publicatŭ o statistica pădurilorŭ din singuraticile state europene. Europa, abstragêndŭ dela Turcia, Bulgaria, Bosnia şi Herţegovina, are 286.989 milióne hectare de pădure, ceea ce face cam 18.7 procente din întrega suprafaţa sa. Britania-mare şi Irlanda suntŭ cele mai sĕrace în ce privesce pădurea, aşa încâtŭ abia se vine pe unŭ locuitorŭ 0.036 hectare. Danemarca e ceva mai avută în pădure, urméză apoi Portugalia şi Holanda. Mai multă pădure are Rusia. Ea are 200.000 milióne hectare de pădure, ceea ce face cam 37 percente din estensiunea sa. Svedia are 17.569 milióne hectare, Ungaria are 29 percente pădure. Francia are pădure de 9888 mil. hectare. Din aceste date se vede, că după Rusia, Ungaria e mai avută în ce privesce pădurea.

Câtŭ costă pacea în Europa? La întrebarea acésta face „Bud. Tagblt." următorulŭ calculŭ: In tóte statele Europei la olaltă facŭ cheltuelile anuale pentru armată şi marină 1881 milióne fl. şi armatele în Europa constau aḑĭ cu totulŭ din 13 milióne de ómenĭ. Aceste suntŭ cifrele, carĭ trebue sĕ le aibă înnaintea ochilorŭ fiă-care, care vré sĕ apreţieze adevĕrata valóre a „păcii armate" de care ne bucurămŭ de 17 anĭ. Pe fiă-care anŭ jertfescŭ popórele Europei 1881 milióne fl. bugetului de rĕsboiu, — acésta e darea în banĭ; şi 13 milióne ómenĭ trebue sĕ alerge la prima chiămare a beliducilorŭ lorŭ sub steagŭ, gata fiindŭ a muri în câmpulŭ de bătaiă, — acésta e darea în sânge.

Immormêntaţĭ de vii. Cu ocasiunea reînoirilorŭ ce se facŭ acum la biserica S.-Gretogano din Zara, întemeiată în secululŭ alŭ 12-lea, s'au descoperitŭ mai multe morminte vechĭ sub lespeḑile de pétră, ce alcătuiau podéla din naia bisericeĭ. Aceste morminte au datŭ la lumină nisce lucrurĭ de totŭ interesante. In unulŭ din ele, din secululŭ alŭ 16-lea, s'a constatatŭ pe deplinŭ din osămintele îmormêntatului, că respectivulŭ a fostŭ de viu îngropatŭ şi că elŭ după îmormêntare şĭ-a încordatŭ tóte puterile spre a eşi din mormêntŭ. Coperişulŭ sicriului era datŭ în laturĭ. Capulŭ, umĕrulŭ stêngŭ şi braţulŭ stêngŭ erau afară din sicriu. Celelalte osăminte erau în sicriu, dér nu în modŭ naturalŭ aşeḑate, genunchele stêngŭ era inţepenitŭ în coperişulŭ sicriului, aşa că din tóte se putea conchide la chinurile gróznice, în carĭ a muritŭ nefericitulŭ. Infăţişarea acésta avŭ o influinţă atâtŭ de deprimătóre asupra privitorilorŭ, încâtŭ mulţĭ din ei începură sĕ sbiere, ér o femeă a şi ameţitŭ. In unŭ altŭ mormêntŭ aflară în acelaşŭ sicriu osămintele a doi ómenĭ deosebiţĭ, avêndŭ la capŭ rĕmăşiţele unei cununĭ de florĭ artificiale. Săpăturile se continuă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 14 Iulie st. n. 1888

Bancnote româneścĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.70
Renta de hârtiă 5%	89.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.60
Renta de hârtiă austriacă	80.80
Renta de argintŭ austriacă	82.40
Renta de aurŭ austriacă	112.30
Lósurĭ din 1860	140.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	298.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	307.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.90½
Mărcĭ 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlinge	96.35
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Lósurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.75

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

mulsulŭ. Ionelŭ vĕḑêndu-i sporulŭ îĭ apusă mâna drépta şĭ-o sĕrută pe obrazŭ.

Se sci, îĭ ḑise elŭ, câtŭ e de dulce viéţa dela codru, te-ai face o căpriόră şi în tótă diminéţa săltaria-i prin isvóre prin vesele poticĭ.

Şi tu sĕ scĭ ce amară-i a nóstră pribegiă te-ai face soţŭ pe drumurĭ cu dulcele meu tată de ţii ceva la mine. Eu sciu că tu eştĭ bunŭ....

— Sunt prea din cale afară, Florică dragă, bunŭ. Dér nu'mĭ potŭ lăsa turma, nicĭ codrulŭ, nicĭ isvorulŭ ce-mĭ mângăiă adese suspinele ce crescŭ din inima'mĭ rănită. Vĕḑut'am s'astă nópte a laculuĭ crăiasă eşindŭ din spume d'albe... O ce frumósă fată...

— Şi eu îvĕḑut'am dragă, voinicule codrului, pândindŭ unŭ ursŭ pe cale. Elŭ mândru, ca şi tine, a revĕrsatŭ în mine simţirĭ nepovestite, gândirĭ ne mai gândite de ómenĭ pământenĭ. Elŭ sémĕnă cu tine la faţă şi la braţe, la ochĭ şi la sprâncene, la tóte ce ai tu.

— Dér cornulŭ orĭ oe-ar face bĕtrânulŭ tĕu tătucă eu nu o sĕ i-lŭ dau.

— Nicĭ elŭ nu va sĕ-l céră, când tu....

— Când eu pe tin' te-oiu cere, aşa Florică dragă?

— Aşa-i, Ionelŭ iubite. Sĕ ţii tu cornulŭ nostru, ér eu sĕ-ţĭ ţinŭ iubirea.

*

Eşia din strungă turma. Bĕtrânulŭ cu Florica şi tinĕrulŭ păstorŭ şedeau în pragulŭ stâncei vorbindŭ de ḑile bune.

— Dér ce mai vrei, moşŭ Tóderŭ? Nu te-ai simţi în lume destulŭ de norocitŭ sĕ-mĭ dai mie copila cu care până acuma pe drumurĭ ai umblatŭ? Eu am o turmă alésă ce pasce în vechii codrii aşa de fericită. De ce sĕ nu fimŭ şi noi prea fericiţĭ?

Nu'mĭ pasă, mĕi nepóte. Sĕ fiă a ta Florica, sĕ fiă alŭ meu cornulŭ.

— Sĕ fiă, dragă tată, şi eu vréu ca sĕ fiă. Cânta-vomŭ la olaltă prin văile umbróse cântărĭ de fericire; ér colea lângă séră ne-amŭ duce turma'n strungă şi noi în pragulŭ stâncei la lună şi la stele cânta-vomŭ doine mândre, de dragŭ, de haiducĭă, de viéţă îndestulită, de ḑile de norocŭ.

— Sĕ fiă dér cum ḑiceţĭ, şi fiţĭ blagosloviţĭ de-acuma pe veciă, iubiţii mei copii.

Nru 592—1888. 95,3—2

CONCURSŬ.

La scólele reuniunei foștilorŭ grănițeri din regimentulŭ I românŭ suntŭ de conferitŭ pe calea concursului:

1. *Postulŭ de învĕțătorŭ diriginte la scóla din Cugieru*, comitatulŭ Huniedórei, cu salariu anualŭ de 350 fl., apoi cuartirŭ în edificiulŭ celŭ nou alŭ scólei și lemne de focŭ.
2. *Postulŭ de învĕțătorŭ secundarŭ*, eventualŭ învĕțătóre *la scóla din Vistea inferióră*, comitatulŭ Făgărașului, cu salariu anualŭ de 240 fl. v. a. precum și cuartirŭ și lemne de focŭ.
3. *Postulŭ de învĕțătorŭ secundarŭ la scóla din Lisa*, comitatulŭ Făgărașului, cu salariu anualŭ de 180 fl. apoi cuartirŭ și lemne de focŭ.

Reflectanții la aceste posturi au sĕ-și substérnă suplicele instruite cu diploma de cualificațiune din studiele pedagogice și din limba maghiară, eventualŭ și alte documente celŭ multŭ până în *15 Augustŭ st. n. a. c. la*

Comitetulŭ administrativŭ alŭ fondului și scólelorŭ foștilorŭ grănițeri din regimentulŭ I românŭ în Sibiiu.

ad. Nr. 76—1888 96,3—3

CONCURSŬ.

Devenindŭ vacantŭ postulŭ de învĕțătóre la școla elementară a Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu, pentru ocuparea aceluia se escrie prin acésta concursŭ.

Doritórele de a ocupa acestŭ postŭ, care e împreunatŭ cu unŭ salariu anualŭ de 500 fl. v. a. și 100 fl. bani de cuartirŭ, vorŭ avé sĕ presinte următórele documente:

a) atestatŭ de botezŭ;
b) atestatŭ de cualificațiune pentru scólele elementare;
c) testimonii despre cunóscerea perfectă a limbei române, ca limbă de propunere, și despre cunóscerea limbei maghiare; care vorŭ documenta, că sciu perfectŭ și limba germână, eventualŭ și francesă, vorŭ avé preferință.

Petițiunile provĕḑute cu documentele numite mai susŭ suntŭ a se presenta subsemnatului Comitetŭ până la *8 Augustŭ st. n. 1888.*

Din ședința comitetului *Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu*, ținută la 5 Iuliu st. n. 1888.

Maria Cosma, președintă. **Dr. Russu,** secretarŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sz. 5811—1888 tkv.

Telekkönyvi Hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság küzhirré teszi, hogy a Zernesti 795 sz. tjkv. elveszvén, as uj helyszinelés folytán pótoltatott és a telekkönyvi tervezet el készittetvén az elfogadtatott.

Ezen telekkönyv ujból 795 számot kapott és abba bejegyeztetett Brassó várossa tulajdonát képezö 10,178-a hr. számu erdörészlet 708 hold területtel és 10,178-e hszámu erdörészlet 734 hold területtel. Felhivatnak tehát mind azok kik ezen telekjegyzökönyvben felvett ingatlanokhoz valamely igazitást, kiegészitést, lejegyzést, hozzájegyzést, vagy átjegyzést igényelhetni vélnek, azokat 1889 évi május 1-éig jelentsékbe.

Azok pedig, kik ezen fekvökre netalán régi betáblázott zálogjogokat akarnak érvényesiteni, az átkeblezés iránti igényeiket 1889 julius 1-éig jelentsékbe.

Brassó, 1888 évi junius hó 20-án.

A kir. tvszék mint tlkkvi hatóság.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:
Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédi.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:
Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédi
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédi.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédi
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédi.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgi]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédi.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéça.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.